

Abstrakt

Účelem diplomové práce bylo zmapovat podmínky a překážky sester při komunikaci s blízkými a pozůstalými pacientů hospitalizovaných na resuscitačních odděleních a jednotkách intenzivní péče s cílem vytvořit příručku pojednávající o zásadách správné komunikace sester s příbuznými pacienta, která bude praktickým přínosem v každodenní praxi sester. Použitelná bude na všech typech oddělení nemocničního zařízení. Předpokládáme však, že největší přínos bude mít pro sestry na odděleních poskytujících intenzivní péči.

Pro účely zpracování práce jsme zvolili metodu kvantitativního výzkumu provedeného formou nestandardizovaného elektronického dotazníku vlastní tvorby.

Identifikovali jsme komunikační situace, které sestry subjektivně vnímají jako nejvíce stresující. Jedná se především o situace úzce spjaté s nezvratným stavem pacienta či jeho smrtí. Toto zjištění nás vedlo k tomu, abychom se v příručce ve zvýšené míře věnovali prožívání truchlících příbuzných a správnému přístupu k nim. Také jsme dospěli k zjištění, že míra obav sester vyplývajících z komunikace s příbuznými pacienta se přímo úměrně snižuje s narůstajícím věkem sester a tím spojenou délkou praxe v oboru. S ohledem na tato zjištění doporučujeme, aby byla příručka určena především absolventům v adaptačním procesu a také jako výukový materiál pro studenty připravující se na výkon povolání sestry. Stejně přínosná však může být i pro sestry s pokročilou praxí.

Výzkum probíhal na vybraných odděleních Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Praze. Jednalo se o oddělení intenzivní péče, kde jsme předpokládali nejčastější výskyt komunikačně náročných situací s rodinou pacienta.

Klíčové slova: intenzivní péče, úloha sestry při komunikaci, podpora příbuzných, péče zaměřená na rodinu, rodinné konference